

andre Organisationer, skal jeg lade staa hen. Jeg gaar ud fra, at noget saadant er Tilfældet. Hvad angaar de 3 Medlemmer, som hvert af Tingene skulde vælge, bliver det jo Tingenes Sag at træffe det skønsmst mulige Valg, for at det Formaal, Kommissionen har, kan blive fyldestgjort. Imidlertid forekommer det mig — det ønsker jeg at sige —, at 3 Medlemmer fra hvert Ting er noget for begrænset. Det bliver ikke muligt at faa de forskellige Afskygninger i Tingene nogenlunde taaleligt repræsenterede. Jeg vil derfor henstille, at vi, idet vi faa Sagen henvist til et Udvalg, hvor vi kunne drøfte det hele Forhold med den højtærede Justitsminister, i dette Udvalg bestræbe os for at faa Kommissionen sammensat som saa: 5 Medlemmer valgte af hvert af Tingene og 5 valgte af den højtærede Justitsminister og saa maaske desforuden en Formand, som det er forudsat i Lovforslaget, saaledes som det her foreligger. Ændre vi Kommissionens Sammensætning derhen og holde os det efterretteligt, som Justitsministeren i sine Bemærkninger til Lovforslaget har betonet, anser jeg det for muligt, at vi gennem denne Kommission ville naa til et Resultat, som kan danne et godt Grundlag for det fremtidige Arbejde paa dette Omraade.

Der er sikkert adskillig Uklarhed med Hensyn til, hvad det er i Loven, der trænger til at ændres. At Loven er forældet paa mange Punkter, er sikkert nok. Den er 50 Aar gammel. Men det er lige saa sikkert og ubestrideligt, at Livets Virkelighed har artet sig meget bedre, end Lovens Bogstav udviser. Nu gælder det da for den Kommission, som maatte blive Resultatet af vort foreløbige Arbejde her, at finde det praktiske Livs Krav og at faa Lovens Regler udformede saaledes, at de stemme med de virkelige Livsforhold, der jo nu ere adskilligt anderledes end for 50 Aar siden.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget, idet de nærmere Detailler kunne drøftes i et Udvalg. Jeg gentager, at jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa de almindelige Synspunkter om Tyendets Stilling, om den Ret og Uret, der her kan være Tale om; der kan tales i lange Baner om den Ting. Jeg tror — det vil jeg sige i al sin Almindelighed —, at de Husbønder, der raabe op om Tyendeforholdenes Elendighed, og de Tyender, der i lige Maade fra det modsatte Synspunkt raabe op om det samme, høre ikke til de bedste respektive

Husbønder og Tyender. Jeg tror, for dog at komme ind paa en Gentagelse fra i Fjor, at hvis man spurgte ud over Landet baade hos Tyender og hos Husbønder: Føler man Tyendeloven som en Tynghel, er den virkelig generende, snærer den, binder den, fortrædiger den? saa vilde Svaret for de allerflestes Vedkommende, baade fra Husbønder og Tyender, blive: Nej, den gør saamænd ej, vi kende den neppe; den interesserer os praktisk talt ikke, men vi vide, at den er saadan og saadan paa Papiret, og saaledes som den er paa Papiret, er den forældet. Det ved den store Mængde af Husbønder og Tyender, og derfor ville de, selv om de ikke føle dens Tryk, sikkert hilse med Glæde, at man her forbereder en Ændring i Tyendelovgivningen. Jeg anbefaler, som sagt, Sagen til velvillig Fremme idet jeg henstiller at ændre Forslaget, saaledes som jeg har antydet.

Sabroe: Jeg skal i Lighed med den ærede Ordfører for Venstre takke den højtærede Justitsminister for dette Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af en Revision af vor Tyendelov, og jeg skal ligesom den sidste ærede Tøler ganske kort begrunde det Partis Stilling, som jeg repræsenterer. Vi rejste i Fjor dette Spørgsmaal ved en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister som et Led i vore Bestræbelser for at faa tilvejebragt en anden og mere tidssvarende Ordning end den Lovgivning, der gælder for Tyendet eller rettere for en Del af dette Lands Arbejderklasse. Saa længe Socialdemokratiet har været til i dette Land, har Tyendespørgsmaalet optaget en meget betydelig Del af vort Partis Virksomhed, og ligesom jeg forleden Dag kunde sige, at den socialdemokratiske Arbejderbevægelse i nogen Grad havde Æren af at have fremtvunget en offentlig Mening for en Beskyttelse af og Omsorg for de vanrøgtede og hjemløse Børn, saaledes gælder det i ikke mindre, men maaske i højere Grad, at Socialdemokratiet ved sin Agitation og ved sin Kritik og Paatale af uheldige Forhold, Tyende og Husbond imellem, har bidraget til at tilvejebringe den offentlige Mening, som i dette Øjeblik har sat Frugt i det Forslag, som ligger paa Tingets Bord.

Det er overordentlig betegnende, at paa samme Tid, som den højtærede Justitsminister fremsætter dette Lovforslag, er der udkommet en Bog af en af dette Lands ansete og anerkendte Forfattere,